

keskiviikko 28. elokuuta 2019

Jumalan kansan luopumus nykyään on kasvava huoli

Tässä jälleen aiheellinen [Rapture Ready](#) -sivuston artikkeli eräästä lopunaikojen merkistä, joka on kristillisten seurakuntien ja niiden jäsenten mukautuminen jumalattoman yhteiskunnan ajattelutapaan, mikä täyttää uskosta luopumisen kriteerin. Samuel Korhosen suomentamassa artikkelissa kerrotaan miksi näin tapahtuu ja mikä on oikea uskon malli, kun tahdotaan seurata Jeesusta. Yleinen luopumus on profetoitu Raamatun UT:ssa aikaan, jolloin Antikristus ilmestyy ([2. Tess. 2:3](#)).

Luopumus

Apostasy

By John Lysaught, December 28, 2018

Raamattu sanoo (1. Tim. 4:1): *”Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja.”* Kuinka totta tämä onkaan meidän ajassamme. Ihmiset uskovat valheisiin ja sen vuoksi lähtevät todellisesta Jeesuksen uskosta ja elämäntavoista ja luottamuksesta Häneen.

Jokainen päivä tuo uuden iskun kristillistä uskoa kohtaan. Lait, oikeus ja yhteiskunta, kaikki tähtäävät uskomme tuhoon pyrkien marginalisoimaan uskovia. Koulut suoltavat valheita kasvatuksessa ja muiden uskontojen oppia, mutta epätoivoisesti välttävät koskettamastakaan aihetta Jeesuksesta. Lapsiamme indoktrinoidaan opetuksilla, jotka ovat vastakkaisia Raamatun ohjeille. Kaikkea muuta, paitsi Raamatun opetuksia, opetetaan lapsille, mutta uskomme jätetään pois, koska Sanan totuus ja Kristuksen totuus eivät ole linjassa yhteiskunnan jumalattomien päämäärien kanssa.

Humanismi on nyt pelin nimi. Minä on tärkeämpi ja minkä tahansa ihmiset **haluavat** olevan totuus, se **on** heille totuus, paitsi tietyksi Kristus. Haluatko tytöksi, jos olet poika? Hyvä. Haluatko olla homo? Hienoa. Haluatko noudattaa Islamia? Suurenmoista. Haluatko olla kristitty? No niin, se on paha, eikä sitä pitäisi suvaita. Kaikkea, mikä on vastoin Jumalan Sanaa, suvaitaan ja pidetään oikeana, mutta haluatko seurata Jeesusta? Tämä ajatus torjutaan oikeusjärjestelmän ja sosiaalisten ”normien” kautta. Ihmisille opetetaan, että olla kristitty, on olla suvaitsematon, vanhanaikainen ja täysin väärässä! Kuinka surullista onkaan, että ihmiset uskovat ja noudattavat tällaista ajattelutapaa.

Jotkut seurakunnat pelkäävät käsitellä tätä ja jotkut mukautuvat siihen, että mitä yhteiskunta sanoo, on ok, vaikka se olisi vastoin Raamatun opetusta. Vesitetyt hyvän olon saarnat ovat nyt sääntö. Kukaan ei halua loukata ketään. Ne, jotka saarnaavat ankaraa sanomaa, käännäyttävät ihmiset pois ja heidät vedetään uskosta luopumiseen ja niin juoksevat maailmaan hakemaan lohtua.

Seurakunnat näyttävät olevan taipuvaisempia totuuden asemesta vetämään ihmisiä viihteen keinoin hyvällä musiikilla ja hilpeillä puheilla. Ne tekevät sen kasvattaakseen numeroita, mutta eivät välttämättä pelastaakseen sieluja. Kun opetetaan kovaa totuutta siitä, että Jumalan valtakuntaan pääsyn edellytys on Kristuksen omistaminen, niin se käännäyttää jotkut pois, eivätkä he tule enää tuohon seurakuntaan. Sensijaan he etsivät seurakunnan, joka antaa heille hyvän tunteen itsestään ja kiertää totuudet, jotka on annettu meille Sanassa.

Miksi? Miksi käy näin? Olemmeko nyt niin peloissamme, että piiloudumme yhteiskunnan varjoihin? Olemmeko niin ohjelmoituja, että uskomme koskee vain elämäntapamme hyvältä tuntumista? Minulla on kuitenkin mielipide ja se on, että me pelkäämme yhteiskunnan reaktiota meihin. Pelkäämme niin jakaa ja

puolustaa uskoamme maailman negatiivisten jälkivaikutusten vuoksi, että kun kohtaamme tilanteen, joka vaatii uskoltamme toimintaa, me peräännymme pelon vuoksi.

Älä nyt käsitä minua väärin; on monia, jotka ovat vastakohta edellä sanomalleni ja he ovat silmissäni supertähtiä uskomme taistelussa. Mutta...onko noita monia vähän? Olemmeko taipuvaisia luottamaan noihin meitä monia puolustaviin harvuihin? Luulen niin. Voimme kokoontua heidän taaksensa seurakunnassa tai pienryhmissä kotona, mutta kun olemme omillamme ulkona maailmassa, niin mitä me teemme? Pidämmekö kiinni innosta, joka meillä oli, vai mukaudummeko ja jätämmekö huomiotta Pyhän Hengen kehotuksen olla uskossa? Tähän kysymykseen sinun on vastattava itsellesi, ei minulle.

Jumala ei halua meidän luopuvan. Hän haluaa meidän olevan vahvoja uskossa. Hän haluaa meidän elävän Hänelle elämämme kaikilla alueilla. Yksi mielijakeeni on Gal. 2:20: *"...ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni."*

Jos Kristus elää minussa ja minä elän Kristuksen uskossa, niin minun ei pitäisi luopua Hänestä, koska Hän pitää minusta kiinni. Voin kyllä päättää kääntyä pois Hänestä, mutta en tee sitä. Toiset kääntyvät ja se on surullista, mutta se on heidän valintansa olla vastaamatta Kristuksen kutsuun sydämässään ja lähteä vetämään.

Pohdin usein, miksi ihmiset jättävät uskon. Ajattelevatko he sen olevan vaikeaa? No niin, se ei ole sitä. Jeesuksen seuraaminen on vapautta maailman taakoista ja sen alati muuttuvista tavoista. Onko se luottamusta Jumalaan? Eivätkö jotkut luota, että Jumalan Sana on Jumalalta? Luulen, että se voi olla osittain sitä. Kuitenkin luulen, että suurin ja yleisin syy, että ihmiset kääntyvät pois Jumalasta tultuaan Hänen tykönsä, on, että he eivät halua luopua itsestään. He ovat liian itsekkäitä antamaan itsensä Jeesukselle. Miksi?

Uskon, että yhteiskunta Saatanan ohjauksessa ja vaikutuksessa pyörii kokonaan minän ja itsemme miellyttämisen ympärillä. Katson vain ympärilläni ja kaikki mitä näen, on yhteiskunta, joka tuo esille ideoita, jotka on suunnattu omien mielihalujen tyydyttämiseen. Ihmiset on opetettu uskomaan, että he ovat tärkein henkilö omassa elämässään. He suuntaavat ponnistuksensa saadakseen itselleen Jumalan palvelemisen kustannuksella. Jumala kuitenkin vaatii meitä tekemään toisin. Hän haluaa meidän luovuttavan itsemme Hänelle, elämään elämämme Hänelle eikä itsellemme.

Jeesus ei opeta meitä elämään itsellemme. Hän ei sano, että meidän tulisi olla tyytymättömiä elämäämme ja asemaamme elämässä. Hän ei sano meille, että olemme oman universumimme keskipiste. Hän opettaa rakastamaan Jumalaa sydämestämme, sielustamme ja mielestämme ja kohtelemaan toisia, kuten haluamme itseämme kohdeltavan. Joillekin tämä on liian vaikeaa nieltäväksi. He ovat niin kääriytyneet itseensä, etteivät voi nähdä omien halujensa ja toiveidensa ohi. Heille eläke-edut ovat tärkeämmät kuin elää Jumalalle. Heidän henkilökohtainen aikansa on tärkeämpää kuin aika, joka käytetään eläen ja työskennellen Jumalalle toisia ja seurakuntaa palvelleen.

Katsos, tarkoitus ei ole saarnata. Se ei ole tarkoitukseni. Totean vain, että Jumalan kansan luopumus on kasvava huoli. Elämme lopunajassa ja on tärkeää – niin tärkeää, että suojaudumme maailman pahuutta vastaan. Eikä vain sitä, vaan meidän täytyy suojella sydäntämme ja mieltämme sen luopion yhteiskunnan, jossa elämme, vaikutusta ja tahtoa vastaan.

Matteus 10:22 sanoo: *"Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu."* Meistä uskovista riippuu pysymmekö vahvoina Jumalassa. Emme saa piiloutua elämän tai yhteiskunnan halkeamiin, vaan meidän täytyy vastustaa pahaa ja epäjärjestystä.

Syrjäytetäänkö meidät, menetämmekö ystäviä ja mahdollisesti työpaikan tai perheenjäseniä vahvan kantamme vuoksi Jeesuksen puolesta? Kyllä, niin tulee käymään. Yhteiskunta ja yksilöiden vihamielisyys Jumalan totuutta kohtaan tulee vainoamaan meitä ja etsimään tuhottaviksi. Maailma on purkautumassa ja syöksykierteessä alaspäin, kuten on kirjoitettu tapahtuvan.

Kestäkää veljet ja sisaret. Olemme taistelussa sieluistamme ja toisten sieluista.

johnflysaught@gmail.com

Lähetänyt Olli-R klo 14.07